

J. STORK, OFFICIER ORANJE NASSAU

Het zal wel niemand verbaasd hebben, na het 25-jarig beroepsjubileum van de Secretaris-Penningmeester der Maatschappij (T.v.T., juli 1961), zijn naam te vinden in de lijst van verdienstelijke Nederlanders die op 30 april door Hare Majesteit zijn onderscheiden.

Dat de Regering en met name het Departement van Volksgezondheid hem wel voor deze benoeming heeft willen voordragen is zonder twijfel het gevolg van de vele contacten die hij in de loop der jaren met de Overheid heeft gehad in zijn functies als Voorzitter, Vice-Voorzitter en Secretaris der Maatschappij voor Tandheelkunde.

De meeste van deze bemoeiingen zijn aan de leden bekend, maar dat neemt niet weg dat ook vele aan hun gezichtskring zijn onttrokken, omdat zij liggen op het buitenlandse vlak.

Sinds 1949, met PROF. HUT, afgevaardigde van Nederland in de Fédération Dentaire Internationale, werd hij in 1952 benoemd tot penningmeester. Als zodanig lid van het Dagelijks Bestuur, woont hij de besprekingen – ook van de leiding – bij en wordt, mede dank zij zijn talenkennis, een der best georiënteerde collegae in de internationale problemen.

Als in 1955 besloten wordt tot de oprichting van een Europese regionale Commissie, vertegenwoordigt hij daar Nederland en wordt de alwetende secretaris.

Toen enige jaren geleden de E.E.G. ontstond en men in Brussel tot de conclusie kwam dat ook in de z.g. vrije beroepen der aangesloten landen de eenheid moet worden bevorderd, werden de beroepsorganisaties uitgenodigd binnen enkele jaren van hun inzicht in deze te doen blijken. Een Comité de Liaison werd daartoe gevormd, waarin voor Nederland HUT en STORK zitting namen, waardoor alweer het werk van de laatste niet onaanzienlijk werd verzaamd.

Vast staat, dat hij in al deze functies zijn land met ere vertegenwoordigt; wij wensen hem en ons toe dat hij deze taken nog vele jaren zal kunnen voortzetten!

NORD

Op 3 mei j.l. vierde P. M. Parmet te Nijmegen, erelid van de afd. Gelderland der Ned. Mij. t.b.d. Tandheelkunde zijn gouden jubileum als tandarts.

Benoemd:

tot lector voor het tijdvak van 1 januari tot en met 31 december 1962 in de faculteit der geneeskunde aan de rijksuniversiteit te Groningen, om onderwijs te geven in de leer van de mondheelkunde en kaakchirurgie, G. BOERING (Koninklijk Besluit van 21 februari 1962).

Coll. KORENHOF is vanaf zijn bevordering tot tandarts in 1954 verbonden aan de prothetische afdeling van het Tandheelkundig Instituut te Utrecht, thans in de rang van wetenschappelijk hoofdamienaar.

De Redactie die indertijd reeds van zijn wetenschappelijke medewerking heeft kunnen gebruik maken, verheugt zich in de onderscheiding die hem ten deel is gevallen en wenst hem daarmee van harte geluk.

DR. C. A. W. KORENHOF

WETENSCHAPPELIJK ONDERSCHIEDEN

In aanwezigheid van het voltallige bestuur van de „*De Snoo-van 't Hoogerhuys Stichting*”, waarin hoogleraren van onderscheidene bèta-faculteiten van de Utrechtse en Amsterdamse universiteiten zitting hebben, is aan coll. Dr. C. A. W. KORENHOF de „*De Snoo-van 't Hoogerhuys*”-prijs uitgereikt. De penning werd hem met de prijs tijdens de plechtigheid overhandigd door de stichteres, mevrouw DE SNOO.

In de loop der jaren is deze prijs reeds eerder vijfmaal uitgereikt en wel aan de huidige voorzitter van de Stichting Prof. Dr. G. J. KLOOSTERMAN (Amsterdam), Prof. Dr. O. T. E. MÜHLBOCK (Amsterdam), Dr. G. HELLINGA (Amsterdam), Prof. Dr. L. H. BRETSCHNEIDER (Utrecht) en Dr. J. L. MASTBOOMS ('s-Gravenhage).

Na een inleidend woord van de voorzitter, Prof. KLOOSTERMAN, hield Prof. Dr. G. H. R. VON KOENIGSWALD een toespraak, waarin hij de doelstelling van de Stichting uiteenzette met betrekking tot de uitreiking van de prijs en de wetenschappelijke prestatie op het gebied der palaeontologie van de begiftigde belichtte. Diens wetenschappelijk onderzoek op morfogenetisch gebied met

betrekking tot het gebit waarvan de resultaten zijn vastgelegd in zijn proefschrift (1960), mocht worden beschouwd als een belangrijke bijdrage tot de kennis omtrent de afstamming van de mens.

Het is voor de eerste maal in de geschiedenis dat een tandarts de eer wordt waardig gekeurd om in aanmerking te worden gebracht voor een wetenschappelijke onderscheiding, die met zijn vak in engere zin geen rechtstreeks verband houdt. Het was zijn proefschrift waarin de resultaten van een vergelijkend onderzoek van de naar elkaar toegekeerde vlakken van glazuur en tandbeen van subrecente molaren en hun betrekking tot het kroonpatroon van fossiele en recente primaten, werd vastgelegd en hetwelk als een belangrijke bijdrage tot de doelstelling van de Stichting door de spreker werd beschouwd.

In zijn dankwoord voor de hem verleende onderscheiding betrok Dr. KORENHOF ook zijn toenmalige promotor Prof. VON KOENIGSWALD, die het waardevolle materiaal ter beschikking had kunnen stellen waarop zijn onderzoek betrekking had, een onderzoek dat mogelijk was geworden door de werkwijze waarover hij als tandarts de beschikking had.

De uitreiking van de prijs vond plaats tijdens de vergadering van de Nederlandse Vereniging van Tandartsen op 13 april j.l. te Utrecht.

BUITENLAND

IN MEMORIAM PROF. DR. ALFRED KANTOROWICZ

Het bericht van het overlijden van Prof. KANTOROWICZ, Dr. med., Dr. med. h.c., Dr. med. dent. h.c. op 6 maart j.l. is niet alleen in Duitsland, doch evenzeer in het buitenland met ontroering ontvangen.

Want al had dan de overledene de jaren van de zeer sterken overschreden (hij was geboren in Posen in 1880), hij was nog steeds dermate vitaal, dat men hem niet alleen op talrijke bijeenkomsten kon ontmoeten, maar ook als spreker en vaak als fel debater kon beluisteren.

Slechts enkele weken voor zijn heengaan werd met grote opgewektheid in Bonn zijn gouden jubileum als hoogleraar gevierd; nog op dezelfde dag werd hij in het ziekenhuis opgenomen voor een spoed appendicitis operatie en alhoewel het leek alsof hij er weer bovenop zou komen, heeft dit niet mogen zijn.

Met KANTOROWICZ is een van de belangrijkste hoofdpersonen verdwenen, die op het toneel van de 20e eeuwse tandheelkunde een rol hebben gespeeld; veel heeft hij gepubliceerd, doch zijn naam zal vooral verbonden blijven aan hetgeen hij gedaan heeft voor de jeugdtandheelkunde.

Ik ontmoette hem voor het eerst op een Congres in Wenen in 1921. In de grote collegezaal van de bekende anatoom TANDLER hield KANTOROWICZ daar voor een stampvolle